

[Gade]

Så vil jeg beklage, at det endnu ikke er blevet sagt så tydeligt – det er såmænd ingen kritik nu, for det vil jeg ikke bruge tiden til her – men det er nok alligevel lidt kedeligt, at vi ikke har fået det sagt så tydeligt i embedsmandsforarbejdet indtil nu, at det står i det papir, som ligger på bordet. Men det skal så bare være en opfordring til udenrigsministeren og statsministeren om, at det bliver sagt helt klart og tydeligt, ikke som de dér almindelige hensigtserklæringer, for dem kender de jo godt i de andre lande, men at vi vil have det ind i regeringsforhandlingerne. Det er, så vidt jeg kan se det, netop det afgørende i forhold til den diskussion, vi har ført her i landet. Det er så også første gang, vi får det så klart at vide, og det siger jeg tak for.

Ellers har diskussionen mest handlet om økonomisk-monetær union, og det er der jo gode grunde til. Det er faktisk i dag første gang, at et flertal i Folketinget siger ja til økonomisk-monetær union, som indebærer, at alle faserne er indeholdt i ja'et. Anderledes kan den debat, vi fører, jo ikke opfattes, og derfor er det ikke urimeligt, at vi borer lidt i, hvordan situationen er omkring den økonomisk-monetære union.

Jeg vil godt sige til økonomiministeren, som havde nogle interessante bemærkninger om, at jeg altid vidste på forhånd, hvordan alting gik, at jeg somme tider er ked af, at jeg får for meget ret, men det var vel ikke lige det, økonomiministeren tænkte på. Jeg ser da gerne, at jeg ikke får ret.

Men jeg synes, økonomiministeren så mangler at fortælle, om det ligger bag økonomiministerens tankegang, at ØMU'en ikke bliver til noget i den udgave, der faktisk ligger på bordet fra Kommissionen. Jeg forholder mig jo til de ting, der ligger på bordet. Hvis økonomiministeren forholder sig til, at det ikke bliver til noget, og det kan vi ikke regne med, så synes jeg da, økonomiministeren skal gå herop og sige, at der ikke bliver endegyldigt fastlåste valutakurser, der bliver ikke én valuta, så er det jo det, vi har fået at vide. Men det har økonomiministeren faktisk heller ikke sagt.

Jeg mangler egentlig det afgørende svar fra regeringen på, hvorfor man vil have fastlåste valutakurser og fælles mønt. Også fra Socialdemokratiet, men de trækker jo lidt i land i dag, så de kan måske fredes i den diskussion.

Økonomiministeren siger så, at jeg skal passe på, hvem jeg citerer osv. Det er da også en helt

ny situation i disse EF-debatter, at en hel række økonomisk kendte personligheder udtrykker sig på en måde, som i hvert fald ikke kan siges at ligge tæt på regeringens synspunkter – for nu at sige det mildt.

Jeg vil gerne citere noget af det, som nationalbankdirektøren sagde på bemeldte konference, og det er da ikke ting, som jeg har fundet for at genere økonomiministeren, men hr. Hoffmeyer sagde bl.a. følgende:

»Jeg er bange for, at nogle vil le, når jeg kommer til begrebet om uigenkaldeligt fastlåste valutakurser. Jeg forsøgte at få begrebet slettet i Delors-rapporten ud fra det synspunkt, at begrebet er meningsløst, men jeg blev underkendt.«

For eksempel. Og jeg citerer videre:

»Vi ved alle, at det er umuligt at fastlægge klare definitioner for kontrol over finanspolitikken, men må samtidig erkende, at problemet er væsentligt. Betingelserne for at gå ind i den endelige fase vil indebære vidtrækkende udfordringer og muligvis føre til et Europa med forskellige hastigheder.«

Jamen det er da ikke helt ligegyldige betragtninger, så vidt jeg kan se. Det er vigtige og væsentlige betragtninger. Jeg synes, økonomiministeren bagatelliserer det, og det er vel, fordi det ikke er så rart for økonomiministeren, at en række mennesker, der går ind i den offentlige debat, ikke helt udtrykker sig som økonomiministeren og økonomiministerens økonomer.

Må jeg spørge Socialdemokratiet: Hvorfor har Socialdemokratiet nu sagt, at man godt under forskellige betingelser, som vi vel ikke fuldt ud kender, vil gå med til anden og tredje fase? Hvad er den virkelige grund til det?

Og mit andet spørgsmål: Hvad forestiller Socialdemokratiet sig med denne konstruktion i forhold til at bekæmpe arbejdsløsheden?

I Christen Sørensens bog illustreres det jo smukt, at det er den mest borgerlige konstruktion af en nationalbank, man har valgt at lægge på bordet. Det forstår jeg at Socialdemokratiet lidt nødtvungent accepterer. Men, siger man, så skal man have klistret ind alle steder i kontrakten, at vi skal bekæmpe arbejdsløsheden; men det kan vel ikke løse problemet? Det vigtige er vel, om de, der sidder på den økonomiske magt, vil være med til at bekæmpe arbejdsløsheden, eller de ikke vil være med til at bekæmpe arbejdsløsheden.